

ANGELČEK

Ljuba:

Sredzimska noč.

Vse tiho, vse. Zavita v nočni plašč
zdaj v težkih sanjah spava zemlja vsa.
Na nebu sveč stotisoče gorí,
stotisoče se zvezdic lesketá.

Zdaj zemlja spi trdó, sladkó . . .
A glej, nebó — to bdi, ne spi:
na spavajočo zemljo zre
z iskrečimi, skrbečimi očmi.

Radóst, lepota svetna — vse izgine,
a skrb, ljubezen božja, ta ne mine.3

